

Ο ιερός Χρυσόστομος για τη μετάνοια († Γέροντας Εφραίμ Φιλοθεΐτης)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 27 Ιανουαρίου, 2020

Η αμαρτία είναι φωτιά. Και οι κρουνοί που σβήνουν αυτή την φωτιά, είναι οι **κρουνοί της μετανοίας**. Αν πιάσει φωτιά το διπλανό σπίτι, δεν θα τρέξεις και εσύ για να σβήσει η φωτιά; Αν αδιαφορήσεις, η φωτιά θα επεκταθεί και στο δικό σου σπίτι.

Έτσι δεν μπορείς ν' αδιαφορήσεις όταν ο άλλος καίγεται από τη φωτιά της αμαρτίας. Ρίξε τα δάκρυσά σου για να σβεσθεί η φωτιά. Αν αδιαφορήσεις, θα έχεις και συ κρίμα, αμαρτία. Κι αν όχι μόνο αδιαφορήσεις, αλλά **γελάς κιόλας και σχολιάζεις την αμαρτία του άλλου και την διαπομπεύεις, τότε πια θα επιτρέψει ο Θεός να πέσεις και εσύ**, και η φωτιά της δικής σου αμαρτίας μπορεί να είναι ο προθάλαμος της κολάσεως, κατά τον ιερό Χρυσόστομο.

Επιμένει ο ιερός Χρυσόστομος, ότι **πρέπει να θρηνούμε για τα αμαρτήματα των άλλων, αν αληθινά τους αγαπάμε**. Αν ο άλλος βρίσκεται στο στόμα του λύκου, θα τον αφήσουμε να κατασπαραχθεί; Αν ο άλλος κινδυνεύει να πνιγεί, θα τον αφήσουμε να καταποντισθεί;

Η μετάνοια εξαλείφει όλα τα αμαρτήματα. Έχουμε δύο πραγματικότητες: η μία είναι η **φιλανθρωπία του Θεού**, η άλλη είναι η **αμαρτωλότητα του ανθρώπου**. Σας ερωτώ: **Ποια από τις δύο είναι μεγαλύτερη;** Τα αμαρτήματά μας, όσα κι αν είναι, είναι ορισμένα και συγκεκριμένα. **Η Φιλανθρωπία του Θεού είναι άπειρη, αμέτρητη.**

Ο ιερός Χρυσόστομος για να παρηγορήσει τους αμαρτωλούς, παρουσιάζει το παράδειγμα με το κάρβουνο. Έχεις ένα αναμμένο κάρβουνο. Σε καίει. Αν όμως ρίξεις το κάρβουνο αυτό μέσα στο πέλαγος, ποιος θα νικήσει, το πέλαγος ή το κάρβουνο; Ασφαλώς το πέλαγος. Ένα τσαφ θ' ακουσθεί και θα εξαφανισθεί το αναμμένο κάρβουνο.

Κάρβουνο, που κατακαίει τα σωθικά μας, είναι η αμαρτία. Τι πόνος! Μη το αφήνεις. **Πάρτο την ώρα της σωστικής εξομολογήσεως και ρίξε το στο πέλαγος της Φιλανθρωπίας του Θεού**. Αμέσως το κάρβουνο της αμαρτίας σου θα σβήσει και θα εξαφανισθεί.

Και αν μου πεις πως δεν έχεις ένα κάρβουνο, αλλ' έχεις πολλά αμαρτήματα που σε καίνε, θα σου πω και εγώ, ότι το έλεος του Θεού δεν είναι απλώς πέλαγος· είναι ωκεανός· είναι κάτι απείρως μεγαλύτερο. Το πέλαγος και ο ωκεανός έχουν κάποιο μέτρο, κάποια όρια, κάποιο τέλος. Η Φιλανθρωπία όμως του Θεού είναι απροσμέτρητη, απεριόριστη, ατέλειωτη.

Συνεχίζει ο ιερός Χρυσόστομος: **Όταν με δάκρυα μετανοούμε, να είστε βέβαιοι ότι το σφουγγάρι της αγάπης του Θεού σβήνει όλα τα αμαρτήματα**. «*Το αίμα Ιησού Χριστού του υιού αυτού καθαρίζει ημάς από πάσης αμαρτίας*» (Α' Ιω. 1:7). **Και η αγάπη του Θεού σβήνει όλα τα αμαρτήματα**, ώστε ούτε ίχνος δεν αφήνει.

Αν έχεις ένα τραύμα, γιατρεύεται, αλλά παραμένει το σημάδι, η ουλή. Αν έχεις μία αμαρτία, με την μετάνοια συγχωρείται και εξαφανίζεται και ούτε ουλή μένει.

Η μετάνοια οδηγεί σ' ένα καταπληκτικό θαύμα, στη λήθη του Θεού. Ο Θεός, καρδιογνώστης και παντογνώστης, που μέσα στη μνήμη Του είμαστε όλοι οι άνθρωποι και όλες οι πράξεις μας, αυτός ο Θεός φτάνει στην αμνησία! Λησμονεί τα αμαρτήματα των ανθρώπων που ειλικρινά μετανοούν.

Ω! πόσο θάρρος και παρηγοριά μας δίνει ο ιερός Χρυσόστομος! Ο χρυσός στην γλώσσα και στην καρδιά, ακολουθώντας το παράδειγμα του Κυρίου, **μισεί την αμαρτία, αγαπά τον αμαρτωλό**· καυτηριάζει τα αμαρτωλά πάθη, αγκαλιάζει τους αμαρτωλούς.

Ο Χρυσόστομος φοβάται να μη πέσει ο αμαρτωλός σ' ένα από τα δύο άκρα. **Το ένα άκρο είναι η απόγνωση και η απελπισία. Το άλλο είναι η ραθυμία και η επανάπαυση**. Ο διάβολος έχει δύο όπλα, με τα οποία δίνει τη χαριστική βολή στον αμαρτωλό. **Το ένα όπλο είναι για τους ευαίσθητους, το άλλο για τους αναίσθητους**.

Για τους ευαίσθητους διαθέτει το όπλο της απογνώσεως, της απελπισίας. Προσπαθεί ν' απελπίσει τον αμαρτωλό:

- Πω πω! τι είναι αυτό που έκανες; Τώρα για σένα δεν υπάρχει σωτηρία. Ποιος θα σε σώσει;

- Όχι, απαντά ο Χριστιανός. Ύπαγε πίσω μου, Σατανά της απογνώσεως. Φύγε, αλιτήριε, γιατί με τη σκιά σου κρύβεις τον σταυρό του Χριστού, την μεγάλη μου ελπίδα. Αμαρτάνω, ναι, το ξέρω, αλλά πιστεύω στο έλεος του Θεού.

Για τους αναίσθητους έχει το όπλο της ραθυμίας και επαναπαύσεως:

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

- Έλα, καημένε, καλός είσαι. Και τι έκανες στο κάτω κάτω για να μετανοήσεις; Εγκληματίας είσαι; Δεν σκότωσες και κανένα. Μακάρι να ήσαν όλοι σαν και σένα.

- Όχι, απαντά ο Χριστιανός. Ύπαγε πίσω μου, Σατανά της ραθυμίας και της ψευδαισθήσεως. Φύγε, γιατί η μορφή σου μού κρύβει τον πνευματικό καθρέφτη, για να καθρεφτιστώ και να ιδώ, με συναίσθηση, ότι είμαι γεμάτος πληγές και έχω ανάγκη θεραπείας.

(Από το βιβλίο: Γέροντος Εφραίμ Φιλοθεΐτου, "Ελπιδοφόρες διδαχές με πατρικές οδηγίες", Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη»)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)